

[Albrechtsen]

med er Danmark også med sit lille areal og sin ret store befolkningstæthed udset til at blive krigsskueplads.

Til belysning af dette spørgsmål vil jeg gerne citere fra forsvarschefens udtalelser den 29. januar 1984 i Berlingske Tidende:

»Men jeg tror ikke på en konventionel krig på dansk område i mere end meget kort tid. En konfrontation med brug af supermagt-ernes a-våben vil følge.«

Forsvarschefens udtalelser viser med uhyggelig tydelighed, hvad det er, den danske befolkning kan blive udsat for. Derfor må disse fly- og forstærkningsaftaler opsiges, og det vil VS i løbet af denne uge indlevere et beslutningsforslag om.

I forlængelse heraf bliver den næste store opgave at søge at hindre indgåelsen af et nyt forsvarsforlig, et nyt forsvarsforlig, der, hvis det står til regeringen, kommer til at hænge nøje sammen med disse forstærkningsaftaler og dermed hele NATO's krigsstrategi.

VS kan love, at vi i den kommende tid vil være meget opmærksomme på dette spørgsmål, og jeg håber, at socialdemokratiet, både når det gælder forstærkningsaftaler, og når det gælder forsvarsforlig, vil stå fast på, at sammenkædningen med NATO's atomstrategi og risikoen for placering af atomvåben på dansk område skal fjernes, såvel når det gælder forstærkningsaftaler, som når det gælder forsvarsforlig. Allerbedst vil det selvfølgelig være, om socialdemokratiet vil være med til at hindre, at den borgerlige regering overhovedet kommer igennem med sit nye forsvarsforlig.

Tinning (VS):

Jeg står her med en trykt udgave af statsministerens åbningsredegørelse, og jeg er faktisk alvorligt bange for, at jeg mangler en side. Det ville være til at leve med, hvis det ikke var midt under en åbningsdebat.

Det, sagen drejer sig om, går tilbage til den 7. januar i år, hvor statsministeren ifølge dagbladet Jyllands-Posten udtalte:

»Naturligvis afventer vi eksperternes vurdering, men meget tyder på, at det ikke læn- gere kan betale sig at bygge atomkraftværker i Danmark. Så slipper vi også for den sikkert meget voldsomme strid, en sådan beslutning og en folkeafstemning herom ville medføre.«

Det var selvfølgelig et synspunkt, som ikke burde have lov til at stå alene, og der gik da heller ikke ret lang tid, så var udenrigsministeren, hr. Ellemann-Jensen fra partiet venstre, ude med nogenlunde det modsatte synspunkt og slog fast, at han skam stadig væk er parat til at agitere for bygningen af atomkraftværker her i landet. Man må sige, at så har to af regeringspartierne repræsentanter udtalt sig, og det må for så vidt være nok. Men sådan var det naturligvis ikke, statsministeren var blevet undsagt, og miljøministeren, hr. Chr. Christensen, røg ud til undsætning og erklærede, at han var fuldstændig enig med statsministeren, hvorefter hr. Erhard Jakobsen selvfølgelig sluttede rækken og erklærede, at han var aldeles uenig med miljøministeren.

Man spørger sig selv for det første: hvad mener regeringen? Det er rimelig klart, den mener fire forskellige ting, som vel nogenlunde kan deles i grupper med to til den ene og to til den anden side. I anden omgang spørger man sig selv: ja men hvad mener da statsministeren? Det var på et tidspunkt, hvor det ikke var særlig nemt at spørge statsministeren; det var nemlig under en valgkamp. Derfor valgte vi i VS den løsning at sende statsministeren et åbent brev dagen før valget, hvor vi selvfølgelig sagde: det her, det er vigtigt. Atomkraft eller ej, det er et vigtigt spørgsmål, det kan alle blive enige om. Vi bad derfor statsministeren fortælle i al stilfærdighed og i al klarhed: hvad i alverden mener regeringen? Statsministeren gjorde, som han så tit gør med diverse breve fra partiet VS: han kiggede interesseret på det og arkiverede det lodret i papirkurven. Vi har ikke set noget svar, vi har ikke hørt noget svar.

Nu har vi så det næste problem, nemlig at statsministeren slet ikke er her lige i øjeblikket. Sådan kan det jo gå. Energiministeren er her, så måske energiministeren kunne hjælpe en smule. I første omgang valgte jeg selvfølgelig den løsning at kigge i statsministerens åbningsredegørelse for at se, om ikke der stod noget dér om et så vigtigt spørgsmål, som statsministeren havde gjort sig umage med i fuld offentlighed at bralre ud med omkring slutningen af valgkampen. Stod der ikke noget, når nu statsministeren snakkede om stort set hvad som helst, som statsministeren og regeringen finder vigtigt? Der står i